

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 maja 2022 r.

DIH-2.707.15.2022.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 19/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 5 kwietnia 2022 r., złożonego przez PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE „WĘGLOBUD” SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Szczecinie (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) – od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 18 marca 2022 r. nr 13/2022, wymierzającej Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 5 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), tj. z uwagi na to, iż jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, tj. węgiel kamienny ekomiął, wbrew obowiązkowi wystawił świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego, tj. „zawartość podziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 8 kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr WK/U-93/PS/21 z 17 listopada 2021 r. przeprowadzili kontrolę w składzie opału znajdującym się przy (...), należącym do (...). W trakcie kontroli przeprowadzonej 18 listopada 2021 r. u ww. Przedsiębiorcy, upoważnieni pracownicy akredytowanego laboratorium, w obecności inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali z partii paliwa stałego o deklarowanej masie 17,799 ton, tj. składowanego na zwale węgla kamiennego w sortymencie ekomiął pobrali do badań próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0436/21/8147 o masie 39,30 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9579/21/8147 o masie 39,55 kg, czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 00003499. Z treści ww. protokołu wynika, że pobór przebiegł zgodnie z metodyką określającą zasady i wykonywanie czynności w zakresie pobierania próbek określoną w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1891). Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0436/21/8147 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9579/21/8147 do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/20081091449-19. Razem z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 98/SO10/2021 wystawionego przez Stronę w dniu 17 listopada 2021 r.

Powyższe czynności i ustalenia zostały udokumentowane protokołem kontroli z dnia 18 listopada 2021 r. nr akt kontroli WK.8361.427.2021, który został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce.

W treści protokołu kontroli z 18 listopada 2021 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, pouczone Stronę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli.

W dniu 29 listopada 2021 r. do Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęły protokoły z badań laboratoryjnych wykonanych przez niezależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. Badanie udokumentowane protokołem z badań nr 20/2008109/1449-019 z dnia 24 listopada 2021 r. wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 18 listopada 2021 r. węgiel kamienny w sortymencie ekomiał, nr próbki 0436/21/8147 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 lp. 8 załącznika do ww. rozporządzenia z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 25,9% przy wymaganiach określonych jako maksymalnie 15,00%. Badanie to wykazało również, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0436/21/8147 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych nie spełniała wymagań co do zawartości podziarna wskazanej przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 98/SO10/2021 z dnia 17 listopada 2021 r., w którym wartość tego parametru podano jako max. 15,00%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z wymaganiami jakościowymi określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9579/21/8147 przeprowadzono w trybie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2008109/1449-019/K z dnia 24 listopada 2021 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało zawartość podziarna wynoszącą 25,0%, czyli potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych dotyczących zawartości podziarna określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 lp. 8 załącznika do ww. rozporządzenia oraz wskazanych w świadectwie jakości paliw stałych nr 98/SO10/2021 z dnia 17 listopada 2021 r. wskazujących w obydwu przypadkach maksymalną wartość tego parametru wynoszącą max. 15,00%.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametr zawartość podziarna badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu i świadectwie jakości nr 98/SO10/2021 z 17 listopada 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie i zakresie upoważnienia numer WK/U-100/PS/21 w dniu 3 grudnia 2021 r. wszczęli kontrolę w przedsiębiorstwie Strony. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Przedsiębiorcy składzie opału (...). W toku kontroli Stronę poinformowano o wynikach badań i za pokwitowaniem przekazano egzemplarze protokołów z badań nr 20/2008109/1449-019 oraz nr 20/2008109/1449-019/K z 24 listopada 2021 r. Zgodnie z oświadczeniem osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy - 3 grudnia 2021 r. na stanie składu opału nie było już partii węgla kamiennego, w sortymencie ekomiał, z którego pobrano próbki do badań. Osoba upoważniona do reprezentowania Przedsiębiorcy, w złożonym oświadczeniu, odniosła się do jakości, sprzedaży i pochodzenia zakwestionowanej partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiał. Oświadczenie załączono do protokołu kontroli. Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali osobę upoważnioną do reprezentowania Przedsiębiorcy o treści przepisów art. 35a pkt 9 lit. b oraz art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe czynności i ustalenia zostały udokumentowane protokołem kontroli z 3 grudnia 2021 r. nr akt kontroli WK.8361.447.2021, który został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce. Strona została pouczone o uprawnieniu wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, do wniesienia uwag bezpośrednio, do protokołu kontroli lub do wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli, w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Protokół o nr akt kontroli WK.8361.447.2021 w dniu 3 grudnia 2021 r. został podpisany przez osobę upoważnioną do reprezentowania Przedsiębiorcy w toku kontroli bez uwag. Spółka nie skorzystała z prawa wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 19 stycznia 2022 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o wszczęciu przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu wystawienia świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego, tj. „zawartość podziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym oraz pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.. Ponadto Przedsiębiorcę wezwano do przesłania informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej polegającej na handlu

paliwami stałymi lub informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 1 marca 2022 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ponownie wezwał Stronę do przesłania informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej polegającej na handlu paliwami stałymi lub informacji o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 4 marca 2022 r. Strona poinformowała Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o wielkość obrotu za rok 2020.

Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej decyzją z 18 marca 2022 r. nr 13/2022, wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych 00/100) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 5 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), tj. z uwagi na to, iż jako przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, tj. węgiel kamienny ekomiął, wbrew obowiązkowi wystawił świadectwo jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego, tj. „zawartość podziarna” była niezgodna ze stanem faktycznym.

Strona pismem z 5 kwietnia 2022 r. odwołała się od ww. decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i wniosła o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”. W ocenie Przedsiębiorcy, zaistniała sytuacja jest skutkiem jego niezawinionego błędu, polegającego na „przepisaniu” parametrów jakościowych węgla, umieszczonych przez dostawcę w tzw. karcie produktu. Strona nie zmieniała wartości parametrów w wystawianych przez siebie świadectwach jakości na wyższe lub niższe, a jedynie wiernie posługiwała się wartościami wskazywanymi przez dostawcę, uznając je za rzetelne i wiarygodne. Poza tym, w ocenie Przedsiębiorcy odchylenia parametru zawartość podziarna od wskazanej normy są nieznaczne, a biorąc pod uwagę granicę błędu przy możliwości zastosowania innej metody badawczej można stwierdzić, że paliwo spełnia wymagania. Strona uznała, iż badanie było niedokładne, co w konsekwencji powoduje, iż obciążenie jej karą pieniężną byłoby niezasadne i krzywdzące.

Przy piśmie z 8 kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Przedsiębiorcę wraz z aktami sprawy.

Pismem z 13 kwietnia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości” oraz wskazuje w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest ono wystawiane.

Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości oraz wskazać w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest ono wystawiane – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutów Strony podniesionych w odwołaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Badanie udokumentowane protokołem z badań nr 20/2008109/1449-019 z dnia 24 listopada 2021 r. wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 18 listopada 2021 r. węgiel kamienny w sortymencie ekomiał, nr próbki nr 0436/21/8147 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia, nie spełniał wymagań jakościowych określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 lp. 8 załącznika do ww. rozporządzenia z uwagi na zawyżoną zawartość podziarna, która wynosiła 25,9% przy wymaganiach określonych jako maksymalnie 15,00%. Badanie to wykazało również, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0436/21/8147 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych nie spełniała wymagań co do zawartości podziarna wskazanej przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych nr 98/SO10/2021 z dnia 17 listopada 2021 r., w którym wartość tego parametru podano jako max. 15,00%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wykazało niezgodność z wymaganiami jakościowymi określonymi dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliwa stałego wystawionym przez Stronę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9579/21/8147 przeprowadzono w trybie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego udokumentowane sprawozdaniem z badań nr 20/2008109/1449-019/K z dnia 24 listopada 2021 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2

rozporządzenia, wykazało zawartość podziarna wynoszącą 25,0%, czyli potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych dotyczących zawartości podziarna określonych dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 lp. 8 załącznika do ww. rozporządzenia oraz wskazanych w świadectwie jakości paliw stałych nr 98/SO10/2021 z dnia 17 listopada 2021 r. wskazujących w obydwu przypadkach maksymalną wartość tego parametru wynoszącą max. 15,00%.

W związku z powyższym organ I instancji słusznie uznał, że parametr zawartość podziarna badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu i świadectwie jakości nr 98/SO10/2021 z 17 listopada 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących posługiwania się wartościami parametrów, wskazanymi przez dostawcę węgla, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, przedstawia następujące stanowisko.

Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe nałożył obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, czyli te zgodne ze stanem faktycznym.

Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej.

Istota zatem omawianych tu regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw sprowadza się do ochrony konsumenta, przed zakupem paliwa stałego, którego

parametry jakościowe są gorsze, niż deklarowane przez sprzedawcę w świadectwie jakości, jak również określone w rozporządzeniu, a zatem odbiegające w sposób niekorzystny dla tego konsumenta od parametrów wskazanych przez sprzedawcę w świadectwie jakości. Celem Ustawodawcy było doprowadzenie do stanu, w którym przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa węglowe będą wprowadzali do sektora komunalno-bytowego produkty o jak najwyższej jakości. Jedną z najważniejszych części systemu monitorowania i kontroli jakości paliw jest rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ponieważ określa wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, czyli przez podmioty tworzące sektor komunalno-bytowy. Świadectwa jakości paliw stałych są dodatkowym – obok rozporządzenia - elementem systemu monitorowania i kontrolowania, który ma na celu zwiększenie świadomości zarówno klientów jak i podmiotów wprowadzających do obrotu paliwa stałe w kwestii jakości tych paliw. Wskazanie w świadectwie jakości paliw stałych parametrów paliwa dla którego jest ono wystawione obrazuje stosunek jakości do ceny, dzięki czemu nabywca może dokonać wyboru pomiędzy paliwem stałym dopuszczonym do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, tj. spełniającym podstawowe wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a paliwem lepszym jakościowo, co przeważnie wiąże się z wyższą ceną. Jeżeli badania wykażą, że paliwo nie spełnia wskazanych przez nich wymagań jakościowych, muszą liczyć się z konsekwencjami wynikającymi z przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Nie ma przy tym znaczenia - czy w świadectwie jakości posłużono się wartościami wskazanymi przez dostawcę, czy też wynikały one z inicjatywy własnej Przedsiębiorcy.

W tym miejscu warto zaznaczyć, że wartość parametru zawartość podziarna wskazana w świadectwie jakości była określona na tym samym poziomie jak określona w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych a w wyniku przeprowadzonych badań ustalono, że nie są one spełnione.

Odnosząc się do zarzutów Strony, warto także przytoczyć stanowisko Sądów Administracyjnych, dotyczące wskazywania parametrów węgla w świadectwach jakości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym

wskazał, że „, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. (...) Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”

Jak już podniesiono powyżej, w niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono, że parametr zawartość podziarna badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu i świadectwie jakości nr 98/SO10/2021 z 17 listopada 2021 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

W kontekście powyższego wypada odnieść się do twierdzenia Strony, iż odchylenia parametru zawartość podziarna od wskazanej normy są nieznaczne. Zarówno w rozporządzeniu, jak i wystawionym przez Przedsiębiorcę świadectwie jakości, wskazano maksymalną wartość tego parametru wynoszącą max. 15,00%. Z kolei badana próbka wykazała zawartość podziarna na poziomie 25,9 %, zaś próbka kontrolna 25,0 %. Oznacza to, że w obydwu przypadkach, zawartość podziarna była o ok. 66 % większa w stosunku do wymagań wynikających z rozporządzenia i wartości wskazanej w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę. Odchylen na poziomie ok. 66%, nie można uznać za nieznaczne.

Odnosząc się do zarzutu niedokładności badań, należy w pierwszej kolejności zauważyć, iż Strona w żaden sposób zarzutu tego nie uzasadnia. Można w tej sytuacji jedynie przyjąć, że niedokładność badań może mieć związek bądź z wadliwym poborem próbek, bądź z niewłaściwie przeprowadzonym badaniem tych próbek. Dokonując oceny stanu faktycznego w sprawie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy. Dowodami w niniejszej sprawie są protokoły kontroli z 18 listopada i 3 grudnia 2021 r., protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 00003499 z 18 listopada 2021 r. oraz protokoły z badań nr 20/2008109/1449-019 oraz nr 20/2008109/1449-019/K z 24 listopada 2021 r. Podkreślenia wymaga fakt, iż protokoły te należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Poboru próbek dokonywali doświadczeni i przeszkoleni pracownicy - próbobiorky niezależnego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. oraz Jednostki Inspekcyjnej SGS Polska

Sp. z o.o. posiadających akredytacje o nr AB 313 i nr AK 013 wydane przez Polskie Centrum Akredytacji w Warszawie, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako Zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zawarł umowę na wykonywanie usług poboru i badania próbek paliw stałych. Z tego też względu nie ma podstaw do kwestionowania sposobu poboru próbek. Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokół pobrania próbek paliwa stałego 00003499, z których jeden przekazano Stronie. Jak już podniesiono powyżej, Przedsiębiorca nie wnosił zastrzeżeń do tego protokołu.

W toku kontroli odnotowano także, iż pobrania dokonano zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11, co potwierdzono protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 00003499, podpisanym przez Stronę bez zastrzeżeń.

Inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0436/21/8147 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9579/21/8147 do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/20081091449-19 z 18 listopada 2021 r. W protokole tym, w rubryce „ocena prawidłowości dostarczenia próbki do badań” odnotowano „bez uwag”.

Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1893). Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że pobór próbek i badanie próbek było przeprowadzone prawidłowo, a próbki reprezentują pobrane paliwo stałe węgiel kamienny ekomiął, znajdujące się na składzie opału u Przedsiębiorcy, które było oferowane konsumentom. W konsekwencji zarzut niedokładności badań, należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do wysokości nałożonej na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, należy zauważyć, iż jej wysokość jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez Przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. W niniejszym postępowaniu, ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł. Nie była to jednak pierwsza kontrola w zakresie wystawiania świadectw jakości u Przedsiębiorcy, która wykazała nieprawidłowości w zakresie wystawiania świadectw jakości, zaś Stronie wymierzono już uprzednio karę pieniężną. Niemniej jednak Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości jedynie 10 000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją faktu działania na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Ponieważ sytuacja taka ma miejsce w

niniejszej sprawie, zastosowanie znajduje ww. przepis art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów, w sytuacji gdy badany węgiel kamienny ekomiął jest niezgodny z parametrami wskazanymi zarówno w rozporządzeniu, jak i w świadectwie jakości paliwa stałego nr 98/SO10/2021 z 17 listopada 2021 r., wystawionym przez Przedsiębiorcę, nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, zaś uprzednia kara nie spełniła swoich celów. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że

materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia zaskarżonej decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 18 marca 2022 r. nr 13/2022.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie nr konta: 02 1010 1599 0028 5722 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy

należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. , poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/